

kende følger for det danske samfund og den danske samfundsøkonomiske udvikling.

Derfor undrer det os, at Folketingets partier fraskriver sig muligheden for at kunne gøre indsigelser i en situation, hvor overenskomstforhandlingerne resulterer i en aftale for de statsansatte, som ikke er særlig tilfredsstillende.

Men vi noterer os afvisningen, og som lovet vil forslaget blive genfremsat, næste gang der er overenskomstforhandlinger. Indtil da håber vi, at sagen vil modnes blandt Folketingets partier, så man er klar til at vedtage forslaget næste gang.

Afstemning

Forslagets overgang til anden (sidste) behandling vedtoges uden afstemning.

Tredje næstformand (Margrete Auken):

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Arbejdsmarkedsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

10) Første behandling af lovforslag nr. L 130: Forslag til lov om ændring af lov om råstoffer. Af miljø- og energiministeren (Svend Auken). (Fremsat 18/1 95).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Inger Bierbaum (S):

I den gældende råstoflov savnes der en klar hjemmel til at inddrage offentligheden i miljøvurderingen af projekter på havbunden.

Det fremsatte forslag opfylder nu fuldt ud EF's direktiv, VVM-direktivet, om en miljøvurdering og om en offentliggørelse af indvindingsprojekter på havområdet.

Udvidelsen af § 22 i råstofloven betyder, at indvindingsstilladelser kun kan gives på baggrund af de belyste miljømæssige konsekvenser, som har været fremlagt til udtalelse i offentlig-

heden. Med andre ord: en lovmæssig pligt til en offentlighedsfase.

Dette kan kun gavne både miljøet og åbenheden omkring indvindingsprojekter over for befolkningen.

De nærmere regler om afgrænsningen af, hvilke indvindinger der er omfattet, og om selve offentlighedsproceduren skal fastsættes efter forhandlinger mellem miljø- og energiministeren og de berørte myndigheder og organisationer.

Forslaget vil ikke have mærkbare administrative, økonomiske eller erhvervsmæssige konsekvenser, idet man allerede i dag bruger miljøvurderinger ved større indvindingsstilladelser.

Vi kan i Socialdemokratiet anbefale lovforslaget, som vi anser for at være til gavn for både offentligheden og miljøet.

Kim Mouritsen (V):

Råstofindvindingen på havområdet er omfattet af bilag 2 i EF's direktiv om vurdering af visse offentlige og private projekters indvirkning på miljøet. Det er altså et område, hvor vi selv opstiller kriterier og grænseværdier. Ideen med at implementere denne del af direktivet i dansk lovgivning støtter Venstre.

Vi ved jo alle, at naturorganisationer såvel som fiskere ofte har stillet sig kritisk over for nogle af de allerede udstedte tilladelser – dette dog uden at de har haft mulighed for en egentlig påvirkning af sagsbehandlingen. Det vil med det fremsatte forslag nu blive anderledes. Man vil have mulighed for at komme med kommentarer til selve sagsbehandlingen.

På samme måde vil det ifølge forslaget blive muligt for såvel offentligheden i almindelighed som andre nationer at komme med kommentarer til anlæg under planlægning, såfremt ministeren skønner, at dette vil være relevant.

At fremtidige tilladelser til råstofindvindinger på havet, der må antages at påvirke miljøet i væsentlig grad, først gives, efter at en vurdering af de miljømæssige konsekvenser af indvindingen er forelagt offentligheden, berørte myndigheder og organisationer, føler vi i Venstre er en ganske naturlig procedure set i relation til proceduren for aktiviteter på landjorden.

I Venstre ser vi dog et problem i, at proceduren for godkendelse efter VVM-direktivet er så lang, som det ofte er tilfældet. For visse godkendelser er behandlingstiden således op imod et år. En behandlingsprocedure af denne længde finder vi ikke acceptabel. Vi vil derfor fra Ven-

stres side opfordre ministeren til at tage en for-
enkling af proceduren med i sine overvejelser
om udførelse af det endelige lovforslag.

Dette vil under alle omstændigheder blive
vægtet tungt fra Venstres side ved vores endeli-
ge stillingtagen til lovforslaget ved 3. behand-
ling.

Niels J. Langkilde (KF):

Det ser ud til at være et godt lille lovforslag,
miljø- og energiministerer her fremsætter. Der
er tale om, som flere talere har gjort opmærk-
som på, at bringe den danske råstoflov i over-
ensstemmelse med det såkaldte VVM-direktiv.
Dette direktiv virker i en lang række sammen-
hænge ganske godt og forebyggende på mange
miljøskader, som ellers kunne opstå.

Direktivet dækker i øjeblikket landområdet,
men på havområderne er det ikke implemente-
ret, og det er det, vi forhåbentlig hurtigt får i
orden her. Som Venstres ordfører var inde på, er
det noget, vi også kan gøre brug af i forhold til
andre lande, og miljøministeren har da også
allerede på konservativ foranledning taget initi-
ativ til at bruge VVM-proceduren i forhold til
Tyskland i et enkelt spørgsmål.

Den konservative folketingsgruppe vil derfor
medvirke til en konstruktiv udvalgsbehandling,
og vi vil under udvalgsarbejdet især undersøge,
om det er det rigtige sted, snittet ligger mellem,
hvad ministeren har bemyndigelse til, og hvad
der skal ligge i lovtæksten.

Kristen Touborg (SF):

Forslaget her sikrer, at VVM-direktivet kan
gennemføres også på havområder omkring
Danmark. Det hilser vi i SF velkommen.

Det er vel ikke særlig sandsynligt, at vi vil se
ret mange sager, som kræver VVM-procedure,
idet det område, som omfattes af loven, er for-
holdsvis begrænset. Jeg har forstået det sådan,
at VVM-proceduren for råstofindvinding på
havbunden knyttes til konkrete indvindingstil-
ladelser.

SF forventer at støtte forslaget.

Aage Brusgaard (FP):

Jeg vil ikke remse op, hvad der står i selve lov-
forslaget og bemærkningerne. Det er sagt flere
gange.

Men jeg vil stille et par spørgsmål til ministe-
ren. For det første vil jeg spørge, om lovforslaget
har været til høring hos de berørte parter, og
hvis det har, hvad høringssvarene så har været.

Det står der ingenting om i hverken lovforslaget
eller bemærkningerne.

Så vil jeg også godt spørge ministeren, om
vurderingen af de miljømæssige konsekvenser
og den offentlighedsfase, der skal være forud
for en eventuel gravning i havbunden, også
gælder f.eks. ved brobygning eller tunnelbygge-
ri, eller om det bare er, hvis man skal grave efter
ral.

Jeg har flere konkrete spørgsmål til lovforsla-
get, men dem tror jeg at jeg vil vente med, til vi
kommer til udvalgsbehandlingen. Og så vil jeg
da håbe, at de, der er berørt af lovforslaget her,
vil komme i deputation og fortælle udvalget,
hvilke konsekvenser der eventuelt vil være af
lovforslaget.

Men foreløbig må vi sige, at vi er positivt
stemt over for lovforslaget.

Bent Hindrup Andersen (EL):

Det er et forslag, som går ud på at implementere
et EF-direktiv, og derfor tager vi stilling til den
nationale lov – om det er noget, som vi kan støt-
te i den nationale lovgivning.

Det kan vi, for det er et spørgsmål om at
udvide kontrollen med udvindingen af råstof-
ferne til også at omfatte farvandet, i og med at
man indbygger VVM-proceduren.

Vi støtter forslaget.

Miljø- og energiministeren (Svend Auken):

Jeg skal sige tak for de venlige bemærkninger
fra alle ordførerne og sige, at de spørgsmål, man
har rejst, er jeg selvfølgelig villig til at drøfte
videre i udvalget.

Jeg tror, at jeg til Venstres ordfører må sige, at
vi også er parat til at drøfte spørgsmålet om sel-
ve VVM-proceduren, men det er nok vanskeligt
at gøre den enklere end det, der er lagt op til
her. Men også det spørgsmål skal vi diskutere.

Som man kan se af forslaget, er det sådan, at
det påhviler ansøgeren – den, der ansøger om
en tilladelse – at gennemføre VVM-høringen, og
derved adskiller den sig jo fra hovedreglen i
VVM-proceduren, nemlig at det er regionplan-
myndigheden, der forestår VVM-høringen.

Men lad os diskutere det undervejs. Jeg er
glad for de positive bemærkninger og vil gerne
sige tak til alle ordførere for dem. Selv hr. Aage
Brusgaard havde ingen kritiske bemærkninger,
men alene to spørgsmål, som jeg meget gerne vil
besvare.

Det første er, hvad der er blevet udtalt under-
vejs i høringsproceduren inden forslaget frem-
sættelse.

Jeg kan sige til hr. Aage Brusgaard, at alle, der har været hørt, har været positive undtagen Sand- og Ralsugerforeningen, som jeg er sikker på også vil benytte sig af sin ret til at møde frem i folketingsudvalget og gøre sine synspunkter gældende. Denne forening mener, at det er overflødigt at opfylde forpligtelsen til at gennemføre VVM-proceduren. Det synspunkt er regeringen ikke enig i, men lad den pågældende forening få lov til at komme ind og fremlægge sine synspunkter, og så må vi jo tage stilling til det undervejs.

Så bliver der spurgt, om det bare er her, der skal gennemføres VVM-vurderinger, eller om det gælder generelt.

Hertil er svaret, at det gælder generelt. Det vil sige, at det også gælder i forhold til større trafik-anlæg, og at det gælder f.eks. ved koncessioner i forbindelse med udvinding af kulbrinter i undergrunden. Som det fremgår af et forslag, vi har på dagsordenen senere i dag, hvor vi ændrer undergrundsloven, indføres der også VVM-procedure her.

Så det er altså en generelt virkende procedure, som kun kan sættes til side, hvis der er en lige så grundig behandling af et projekt i forbindelse med en lovgivning her i Folketinget.

Men endnu en gang tak til ordførerne. Jeg håber, at sagen kan gå igennem med bred tilslutning i Folketinget, og så må jeg minde om det, der er anført i bemærkningerne til forslaget, nemlig at vi senere på året vender tilbage med et større forslag til revision af råstoflovgivningen.

(Kort bemærkning).

Peter Duetoft (CD):

Jeg havde egentlig ikke tænkt mig at sige noget under denne debat, dels fordi jeg ikke er ordfører, dels fordi vi er enige i forslaget. Men det er ministerens sidste bemærkning, som får mig til allerede nu at komme med en bemærkning, som jeg ellers ville vente med at komme med til behandlingen af undergrundsloven.

Jeg vil spørge til den bemærkning, ministeren har om offshore, om man virkelig mener seriøst, at direktivets procedure skal gennemføres for offshore. Hvem i alverden skal man høre, hvis man er 100 km ude i Nordsøen og skal tage stilling til, om der skal bores eller ikke bores?

Når jeg spørger nu, er det, fordi jeg synes, at ministerens svar her var lidt firkantet. Jeg kan se på undergrundsloven, som vi kommer til at diskutere senere, at i den står – i den nye § 28 a – at ministeren vil fastsætte betingelser for dette

VVM. Nu vil jeg bare lige være sikker på, at jeg ikke skal opfatte ministerens svar under behandlingen af dette lovforslag sådan, at det vil blive den fulde procedure, man skal gennemføre i forbindelse med udvinding i Nordsøen af olie og gas. Der må vel være en eller anden rimelighedsbetragtning i forbindelse med § 28 a i undergrundsloven. Vi kan tage diskussionen under den, hvis ministeren hellere vil det, men det var den meget firkantede melding fra ministeren nu, der fik mig til at reagere.

Miljø- og energiministeren (Svend Auken):

Jeg er ked af, at hr. Peter Duetoft har opfattet den her sag som firkantet.

Jeg er blevet stillet et spørgsmål, og det har jeg besvaret i overensstemmelse med forholdene, og det vil sige, at VVM-procedurer også skal gennemføres, når det drejer sig om trafik anlæg til søs, og når det drejer sig om offshoreaktiviteter, som vi senere vender tilbage til. Der vil naturligvis være tale om en anden type høringer end VVM-procedurerne, som de finder sted på land. Her er det ansøgeren, der skal gennemføre proceduren og ikke regionplanmyndigheden, og hr. Peter Duetoft har jo selv gjort opmærksom på eksempelvis, at nabohøringer er vanskelige at gennemføre.

Men der er en lang række miljømæssige aspekter af aktiviteterne på søterritoriet, som med fordel kan underkastes de krav, der ligger i VVM-proceduren, og det er det, vi tillempes – også fordi vi er forpligtet til det, men vi synes, det er en god tanke – både i råstofloven og i koncessionslovgivningen.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Tredje næstformand (Margrete Auken):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Miljø- og Planlægningsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

11) Første behandling af lovforslag nr. L 131: Forslag til lov om ændring af lov om varmekorrigering af gas- og varmeprisudvalgets kompetence m.v.).

Af miljø- og energiministeren (Svend Auken). (Fremsat 18/1 95).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Erik Mortensen (S):

I 1990 vedtog Folketinget en lov, der påbød fjernvarmeværker og blokvarmecentraler over en vis størrelse at overgå til gasfyring.

I den forbindelse havde man nok overset en lille detalje, for flere af disse værker har en sådan størrelse, at de ville blive forbrugere af mere end 300.000 m³ naturgas. Når man er det, så er man ude over, skal vi sige ankeinstansen, Gas- og Varmepriisudvalget, og det vil igen sige, at disse storforbrugere må holde sig til faste gældende tariffer. Det er ikke særlig tilfredsstillende, for de vil ofte være at sammenligne med større industrivirksomheder, som jo har en anden mulighed for at forhandle pris og vilkår.

Lovforslaget her giver så den mulighed ikke at forhandle frit, men at bruge Gas- og Varmepriisudvalget som ankeinstans. Vi finder det yderst rimeligt, at man får den mulighed. Samtidig er det så også indbygget i lovforslaget, at ministeren bemyndiges til at udforme regler for fastsættelse af prisen, hvis det bliver nødvendigt.

Som sagt en rimelig og fornuftig løsning på de store forbrugeres problem i første omgang.

Peter Hansen-Nord (V):

Målsætningen, som ligger i forslaget, er Venstre enig i.

Det virker som et lille, ubetydeligt forslag, men det kan jo godt have ret stor effekt måske oven i købet over for de regionale selskaber, som jo har nogle i forvejen indgåede aftaler, der beskriver, hvordan de skal opføre sig.

Nu oplever de, at ministeren flytter kompetencen fra sig selv over til Gas- og Varmepriisudvalget, så hvor man ikke har kunnet sætte spørgsmålstegn ved prisfastsættelsen i de forskellige tariffer, dér må man sige, at de regionale gasselskaber nu skal have deres priser behandlet i Gas- og Varmepriisudvalget. Det er

for så vidt også godt nok, som jeg sagde tidligere.

Problemet er naturligvis her, om dette udvalg med den sammensætning, det har, er i stand til at behandle disse sager også ud fra etabilitetskriterium. Kan de behandle de her sager neutralt nok? Sagen er jo den, at det for en stor del bliver køberne, der sidder og behandler deres egne anker, havde jeg nær sagt.

Jeg kan godt forstå, at de regionale selskaber, som i forvejen er nervøse for deres økonomi, vipper med øjenbrynene og spørger: Kan vi nu forvente, at det her bliver behandlet ordentligt, så vores økonomi ikke bliver udhulet ad bagdøren? Så det er en problematik, som jeg mener vi bør diskutere sammen med ministeren: Hvordan kan vi imødegå de situationer?

Der er ingen tvivl om, at i relation til EU's almindelige konkurrencebestemmelser vedrørende ankeinstanser peger man på, at det skal være uvildige mennesker, der sidder i disse ankeinstanser, som ikke har fingrene nede i kagedåsen på noget tidspunkt.

Det er det, man kalder en neutral behandling af en klage, og det er altså det, jeg tillader mig at sætte et spørgsmålstegn ved.

Vi er tilfredse med i Venstre, at industriel kraftvarme ikke er omfattet, og her er det – så vidt jeg kan vurdere – beskrevet, så jeg kan forstå det, at de, der er tvangstilsluttet, heller ikke er omfattet, og det er en ting i forslaget, som vi hilser med tilfredshed i Venstre: At den frie prisme kan fortsætte over for industrien og over for dem, som stadig væk kun har ministeren som ankeinstans.

Det var vist de kommentarer, jeg har. Venstre er som sagt enig i målsætningen med forslaget, og vi forventer, at vi kan få afklaret nogle af de ting, jeg her har nævnt, under udvalgsbehandlingen.

Eva Møller (KF):

Også Det Konservative Folkeparti er enig i den målsætning, der ligger i ministerens lovforslag her. Vi finder det rimeligt, at man som tvangsaf-tager af naturgas har en mulighed for, hvis man ikke er en kæmpestor kunde, at anke prisen et eller andet sted. Vi mener, at når man oprindeligt undtog disse fra ankebestemmelserne, var det, fordi de på det tidspunkt, da man lavede reglerne, havde en mulighed for at gå over til en anden type brændsel, og dermed stod man i en stærkere forhandlingsposition.